

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO XXXIII (27).

Štev. (No.) 51-52

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

19. decembra 1974

Lesurez:
Ivan
Bukovec

VSEM NAROČNIKOM, BRALCEM IN PRIJATELJEM TER VSEM SLOVENCEM V IZSELJENSTVU IN DOMOVINI ŽELIMO VESELE PRAZNIKE KRISTUSOVEGA ROJSTVA. MILOST BOŽJEGA DETETA NAJ NAPOLNI SLOVENSKA SRCA IN JIH, PREKO DALJAV, ZDRUŽI V ENEM ČUTE-NJU BOŽIČNE RADOSTI.

SVOBODNA SLOVENIJA

Božične misli

V naši domovini smo znali dati praznikom poseben poudarek. Bili so predvsem dnevi verskega doživljanja in poglobitve, pa tudi intimno povezani s slovensko narodno dušo, s človekovim vsakdanjim, veselja in trudov polnim življenjem. Kar smo doma doživljali na božične in velikonočne praznike, na dan farnega žeganja, pa tudi na dneve, ki jih je ljudska volja po svoje dvignila med „praznike“ na primer pustno nedeljo, ali pa martinovanje v vinorodnih krajih, tega ne moremo pozabiti. In je prav da ne pozabimo. Če bi ti dnevi z vsem, kar Slovencem pomenijo šli v pozabo, bi bil znak, da nekaj z nami ni v redu, da se oddaljujemo od mesta, kjer bi morali stati.

Naši predniki in rojaki so praznike živeli, predvsem božične. Bili so kot nepremakljivi stebri, okrog katerih se je razvijalo narodno življenje. Spominjam se, kako me je stari oče, ko sem komaj shodil, učil domačega koledarja, ki ni astronomsko zanesljiv, a vendar poučen: Od Nepomuka, fižolarja, do Primoža, gobarja — tri tedne; od Primoža do Jakoba, tri tedne; od Jakoba do Velike maše, tri tedne; od Male maše, tri tedne; od Lukeža do Lukeža — tri tedne; od Lukeža do Vseh svetih, tri tedne; od Vseh svetih do Adventa, tri tedne; od Adventa do Božiča tri tedne, pa smo tam! Spominjam se, s kakim poudarkom je izrekel besede: pa smo tam, kakor bi hotel še enkrat poudariti, da je bil božični praznik središče naših krščanskih in narodnih čustev. Tudi narodnih! Kajti okrog samega praznika se je nabrala cela vrsta ljudskih navad, ki so vsaj v rahli meri bile v zvezi z božično skrivnostjo. Vemo sicer, da je velikonočni praznik po zgodovinski in liturgični veljavni večji kot božični, a v ljudskem mišljenju je imel Božič prvenstvo. Božičnim praznikom so marsikje rekli, družinski prazniki, ne le radi tega, ker nas spominjajo na sveto Družino, ampak tudi zato, ker so se na sveti večer ljudje bolj kot kdajkoli čutili srečne na svojem rojstnem domu. Od daleč, smo prihajali, da smo svetonočne ure preživeli ob domači topli peči in med svojimi dragimi.

Sedaj, ko jih preživljamo v tujini bodo prazniki drugačni. Bežec pred toploto, se bomo krepčali s hladnimi pi-jacami in posedali v senčnih vrtovih in na terasah, mi, ki nam je „usoda“ zanesla na drugo plat zemeljske oble. Videli bomo okolico, ki te praznike porabi za veseljačenje, so jim le prilika za

neke vrste narodno veselje, brez verske primesi. Za Božič bodo jedli žlikrofe in pili sidro in — konec! Naravno je, da se tudi mi nalezemo slabih a vablji-vih zgledov. Varujmo se tovrstnega okuženja. Naj nam ostanejo družinski prazniki taki, kot so bili doma.

Kaj če bi mi na te svete praznike malo računali, kakor moj stari oče? Takole na primer: 33 let je, odkar so me Nemci pognali z mojega doma v neznanost; 32 let je, ko so začeli padati naši najboljši ljudje pod bratomorno kroglo; 31 let je, ko sem zaoral zadnjo brazdo na mojem gruntu, ki smo ga jaz in rodovi pred menoj obdelovali v potu obraza, a s toliko ljubeznijo; 30 let je, ko smo upali v pravico in na boljše čase, pa se nam naša želja ni izpolnila; 29, 28, 27 let je, odkar smo prestopili mejo naše domovine in utinili v tujem, mrzlem okolju, ki nas ali ni moglo, ali ni hotelo razumeti, ko smo svete večere preživeli po taboriščih, ob skromni skorji kruha in v strahu pred prihodnostjo. 26, 25 let je, odkar smo pristali v novem svetu, v novem načinu življenja in pred navidezno nerešljivimi težavami. Treba je bilo poiskati streho, vsaj za silo, zagrabiti za delo, kakršnokoli že, kajti otrokom je bilo treba dati kruha. In se je rešilo vse, hvala Bogu! 22 let je že, ko so se prvi naši ljudje že selili v svoje domove, skromne, a lične in kar je glavno: njihove. Ali se še spominjamo, kako nam je bilo pri srcu, ko smo prvič po dolgih letih spet lahko rekli: na svojem sem. In je že pet, deset, petnajst let, kar so se začeli ženiti naši sinovi in mi že pestujemo vnučke. Še nekaj let, pa bodo prišli na vrsto pravnučki.

Takle božični Koledar nam mora dati misliti. Smo v tujem svetu, a smo in ostanemo Slovenci. Hvala Bogu nam tega nihče ne brani. Ali ne bi bilo lepo, če bi vsaka slovenska družina za praznike položila na oltar domovine ta-le sklep: Za praznike se bo v naši hiši slišala le slovenska beseda, slovenska pesem, slovenska plošča. Ker so naši prosvetni domovi res domovi, bomo ta sklep držali tudi, ko se bomo sešli v njih k našim božičnim pobožnostim in prireditvam. Oj, če bi mi znali dopovedati to našim mladim, ki so v nevarnosti, da jih polagoma prekriči neslovenski pojem božičnih praznikov!

Ali nam bo ostalo nekaj časa, da bomo pomislili, kako mi izpolnjujemo božično poslanico: Mir ljudem na zemlji, ki so blage volje? Mir v družini,

mir med sosedi, mir med skupinami, mir v celotni slovenski skupnosti, ki je mogoč, čeprav ima vsak svoje mnenje in svoje načine za reševanje skupnih problemov. Nasprotje od miru ni nemir, ampak sovraštvo. Bog daj, da bi za praznike ne bilo med nami nikogar, ki bi znal sovražiti in nikogar, ki bi nas učil sovražititi.

Za sklep še nekaj: Ali znamo biti Bogu hvaležni, da smo srečno splavali na varen breg. Ne pripisujemo uspehov le nam samim. Podajmo roko bratu, ki naše pomoči potrebuje. Imamo od vsega nekaj med nami, tudi reveže, neozdravljive bolnike in one, ki so padli iz skupine in sami tavajo po svetu v lastno pogubo, telesno in moralno. Pomagajmo jim, bolj so potrebni naše dobrote kot kdorkoli.

Da bi bili letošnji prazniki vir nove sreče in novih dobrih sklepov za vse Slovence, pa naj se te dni grejejo za toplo pečko, gori na severu, ali pa iščejo osvežujočega hladu doli na drugem koncu!

K. K.

Božična

Zagrnilo je ceste, potí, na gorice še vedno sneži. In vsaka kočica je drobna in nizka, sneženi pokrov jo k zemlji pritiska.

Trsek je vsak pod snegom zaspal, poln novih moči na pomlad bo vstal. Ko sonce bo znova zemljo ogrelo z zelenih rozg bo grozdje viselo.

Popotnik iščem poti do svojih ljudi, da srčno, prirsčno bi jih pozdravil, sosedom preljubim in vsem, ki jih ni bi s kupico rujnega vinčka nazdravil.

Na gorice še vedno sneži, večer je tiho v mrak položen. Nad zemljo sveti večer gori: nocoj vsem bo Sin božji rojen!

Jože Krivec

Naš trideseti božič izven domovine. Težak in bridek je bil v letu 1945, a vendar je prinesel isto srečno oznanilo kakor vsak drugi božič: da je Bog kot Otrok prišel na ta svet in da je odrešenje blizu.

Tudi letošnji božič ne bo brez skrbi in težav. Oboje ustvarjamo in nosimo, ker smo ljudje. Osebnih skrbi in težav imamo, družinske skrbi in križe nosimo, skupne skrbi in križe poznamo. Ni božične sreče v tem, da brez težav in skrbi stojimo ob jaslicah. Sreča je v tem, da jih znamo deliti z Bogom, da jih ne nakladamo drugim.

Naj bi preprostost, lepota in upanje prve svete noči dvigali v nas vseh pogum in voljo, da bi s Sveto Družino mirno stopili v leto 1975.

S tem voščilom iskreno vse pozdravlja

vdani
MAUSER KAREL

“Que la luz sea contigo”

... el angel les dijo: no temas, pues os anuncio una gran alegría, que lo será para todo el pueblo: Os ha nacido hoy, en la ciudad de David, un Salvador, que es el Cristo, Señor...”

La Divina promesa se había cumplido. Después de muchos siglos de oscuridad y tinieblas la luz de la Esperanza brilló nuevamente para todos los horribres de buena voluntad.

... Y la Palabra se hizo carne y habitó entre nosotros... Y la carne de Cristo asumió en sí todas nuestras contradicciones humanas, dando sentido y unidad a la fatigosa marcha de un mundo que desde ese momento dejó de ser absurdo y vacío.

A partir de entonces tuvieron sentido la risa y la lágrima; en el humilde pesebre nacieron junto a Jesús las fuerzas que la humanidad necesitaba para la lucha, la esperanza que hacía falta para poder confiar, y el amor necesario para saber perdonar.

Desde aquella Navidad la Luz del Padre nos llega a través de Cristo, prisma infinito que desgaja su claridad en cada uno de nosotros, y hacia el cual converge nuestra limitada capacidad de brillar.

Somos hijos de la Luz, y hacemos votos para que en esta, nuestra Navidad de hoy, llegue a todos esa Luz y nadie permanezca en las tinieblas.

Božič 1974

Božič 1974. Velik kot je bil pred dvema tisočletjema. Skrivnosten kot tedaj, ko je vse veseljstvo zasanjalo ob rojstvu Odrješnika. Vesel kot vsa ta stoletja, ko je spomin in zavest Kristusovega prihoda prenavljal ljudi, jih bodril in dvigal iz njihove majhnosti v bratstvo z božjim Sinom.

In vendar je ta Božič 1974 tako drugačen, tako tuj ne le dvatisočletni krščanski tradiciji, tuj samemu smislu praznika, samemu bistvu Novorojenega. In to se ne dogaja nevede. Vedno znova se dvigajo glasovi, ki opozarjajo na to neduhovnost. V današnjem svetu ti glasovi preplavajo zemljo od enega do drugega tečaja in vzdolž Ekvatorja — zaman. Papež ob vsaki priliki kliče v svet svoj poziv, svoje vabilo k povratku v poduhovljenost — tako brez odziva. Ne govori le katoličanom, le kristjanom. Kot angeli na betlehemskih planjavah naslavlja svoje oznanilo prav „vse ljudem, ki so blage volje.“ In tudi v tem Božiču oznanilo slišijo le preprosti pastirčki in novih betlehemskih planjavah, raztresenih po vsem svetu. A kako malo je teh pastirčkov.

Božič 1974. Nedavno so argentinski škofje s svoje konference narodu poslali pismo, v katerem so med drugim ugotovili, da je prav Bog v tem današnjem svetu tisti Veliki Odsotni. Še dlje bi lahko trdili, danes je Bog — Iznagnani Bog. In danes je Božič praznik Iznaganega Rešenika. Saj izgleda da ni zanj prostora v moderni družbi. Saj se mnogi s sovražstvom spominjajo tega praznika. Saj se milijoni in milijoni, ki naj bi živeli pod znamenjem križa, niti ne spominjajo zakaj se veselijo — tako nesmiselno veselijo. In v tem veselju peganjajo iz svojih hiš zaskrbljenega Jožefa in nosečo Marijo, da se morata zateči v maloštevilne hlevčke naših cerkva, da ju tam častijo pastirčki. In še med temi novimi betlehemskimi pastirčki, koliko se jih zaveda odločilnosti tega trenutka, in je njihovo veselje pravo a ne popolno, kot bi moralo biti ob rojstvu Mesija.

Mir. Tisti, „ki vam ga svet ne more dati.“ In Božič, vsak Božič je praznik miru. Pa danes ni miru v svetu, ni miru v naših deželah, v naših mestih, na naših ulicah. Ni miru, ker se drobno v kosece obstreljanju pušk, ob zahrbtnih napadih, ob izkoriščanju sočloveka, ob krivičnem sojenju, ob neljubezni do vsakega bližnjega. Stopimo na ulice, pa bomo ob vsakem koraku srečali greh, ki zastavlja pot resničnemu miru. Ker je svet pozabil, da mir, resnični mir

prihaja le iz naših src, kjer nam Novorojeno Dete šepeta svojo blagovest in nas uči, da smo v Njem vsi bratje.

Vesele božične praznike, resničen, srečen Božič. V vseh jezikih se glasijo voščila. Kot lansko leto, kot leto za letom, pa vedno bolj ostajajo na jeziku, na besedi, pisani tako, z malo začetenico. Kajti Beseda, tista ki je v božični noči meso postala, doživlja največji paradoks človeštva. Da jo njeni, ki „je niso spoznali“ zavračajo, da Kristusa križajo o Božiču. A tudi za to je Kristus prišel na svet.

Pa ne smemo obupati. Ne smemo biti potrti. Saj je Božič vendar praznik veselja. In naj je ves Betlehem počival v svojem zemeljskem snu, veselje pastirjev ob Novorojenem je bilo tako veliko, tako nebeško. In mi moramo naše veselje nositi v srcu, pa ga tudi pokazati drugim. Prav razkazovati ga moramo, kajti mi smo istočasno pastirčki in apostoli.

In še naše posebno svojstvo. Izseljenci smo. Živimo v drugi deželi, kjer je tudi praznovanje Božiča drugačno. A ne pustimo se varati, mnogo je drugačnega na zunaj. Pravi Božič je tu, v Argentini, kot v Avstraliji, Brazilju, Ameriki, Kanadi, povsod ima iste korenine, in v tradiciji teh narodov, v njihovih božičnih pesmi, mnogih že stoletnih, najdemo isto veselje, srečo, spoštovanje, sveti mir, ki je preveval naš slovenski božič. Kot izseljenci, ki hodimo po Jezusovih stopinjah tudi v tem, saj je tudi On moral pred Herodom bežati v Egipt, moramo ohraniti naš slovenski Božič, naše lepe navade, naše slovenske pesmi, polne betlehemskega veselja naših slovenskih vasi. A naše izseljensko božično veselje bo še bolj popolno, ako bomo spoznali tukajšnje prave Božiče, z njimi sočustvovali, jih razumeli, jim bili bratje.

Božič 1974. Sveto leto se pričinja. Leto sprave, ki nas poziva k zavesti, da je vsak človek naš brat. V spomin mi prihaja tukajšnja božična pesem, ki vabi, da bi bil Božič vsak dan. Kajti Božič je ko smo veseli ob prijatelju, ko drugemu pomagamo v težavah, ko znanca tolažimo v žalosti, ko z lučjo vere pomagamo sočloveku iz teme, ko brišemo solze na licah sirot... Stori mo, da bo naše srce vsak dan začetelo v novem Božiču.

e. t.

IN POROMALE SO MISLI

Tiho sen božično noč prepleta, poznih ur tišina misli vabi, naj vsakdanjost potope v pozabi: božja moč nocoj je razodeta.

Le počinite misli skozi dalje — brez meja se širi svet pred vami; v Betlehem počinite, kjer na slami Dete spi, ki stvarstva vsega

Kralj je.

In poromale v polnoči uri misli tja so v daljni Betlehem, drugovaje angelskim lučem.

Tamkaj so pobožno vse se zbrale in ob jaslicah vso noč ostale... Angel sam je stražil hlevca duri.

Ljubka Šorin

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Zbor „Consortium musicum“, ki ga vodi dirigent dr. Mirko Cuderan je pripravil Haendlov oratorij „Juda Makabejec“. Pri izvajanju so sodelovali kot solisti sopranistka Zlata Ognanovič, altistka Milka Evtymova, tenorist Jure Reja in basist Jože Stabej; orkester je bil priložnostno sestavljen iz članov raznih profesionalnih glasbenih ustanov. S tem je zbor Consortium musicum znova dokazal, da se zelo zavzema za kulturno višino, saj ta oratorij spada med eno najbolj tehničnih stvaritev slavnega skladatelja.

KRANJ — Ob petinosemdesetletnici krajskega Planinskega društva so priredili v Mestni hiši razstavo slik, katerih glavna tema je gora oziroma planinski svet. Slovenski slikarji niso ravno pogosto slikali naših gora brez figurlike ali žanrskih primesi, vendar je vrsta umetnikov zastopanih na tej razstavi dokaj pestra: Marko Pernhar, Anton Karinger, Vincenc Gurnigg, Tone Gaspari, Anton Koželj, Ferdo Vesel, France Pavlovec, Miha Maleš, Maks Koželj, Grohar (z veliko panoramo Triglava z okoljskimi vrhovi), Matija Jama (Špikova skupina) in mnogi drugi.

RADOMLJE — V Radomljah je bil odprt 1. decembra 11. festival slovenskega amaterskega filma; za nagrade se je potegovalo 52 dokumentarnih, igranih in žanrskih filmov, ki so jih posneli avtorji iz 13 slovenskih fotoamaterskih klubov. Ob tej priložnosti so se slovenski filmski amaterji spomnili vrste pomembnih obletnic: 160-letnice rojstva Janeza Puharja, izumitelja fotografije na steklo, 85-letnice ustanovitve prvega slovenskega fotokluba ter 25-letnico fotokino zveze Slovenije.

PIRAN — V začetku decembra so v Piranu praznovali dvajsetletnico pomorskega muzeja. V muzeju imajo že nad 4.000 eksponatov in obširno dokumentacijo. Ker v muzeju primanjkuje prostorov, razmišljajo, kako bi nekatere oddelke prenesti drugam. Tako naj bi bil razstavni paviljon za ribiško tehnologijo v Izoli, v Luciji pa naj bi staro solinarsko hišo spremenili v muzej slovenskega solinarstva.

BLEJ — Blejci pred novo uganko. Ljubljanski Viator je dal porušiti hotel Evropa. Rekli so, da bodo na istem kraju zgradili nov moderen hotel. Pa je ostalo le pri ruševinah. Blajci so seveda

vprašali na občini, kaj bo sedaj, ker ruševine pač kazijo „podober raja“. Tam so šele dobili izreden odgovor: V ljubljanski centrali Viatorja sploh ne vedo, kdo je dal hotel porušiti in bodo zato predlagali preiskavo, ker menda le na ta način morejo ugotoviti krivca!

KOPER — Mnogo se je pisalo o novi brkinski cesti, ki so jo — samo en del — že svečano odprli za promet. Kako bo s tem rešen brkinski kmet, ki bo mogel — na delo v kakšno bližnjo tovarno... Sedaj pa pravijo, da je za brkinsko cesto zmanjkalo denarja; kar pa je bilo zgrajenega, je silovito deževje praktično popolnoma uničilo. Prej je bilo mogoče po stari cesti priti od Zavrh do Tater, sedaj pa je to nemogoče. Ker ni denarja, so seveda sklenili, da bodo cesto pomagale zgraditi vsaj do konca prihodnjega poletja mladinske brigade.

Umrlji so od 14. nov. do 3. dec. 1974:

LJUBLJANA: Marija Stocklinger, 85; Lujo Michielli, ing. kemije; Josipina Zabrc r. Zetti; Jože Pstrič, up; Olga Kyovsky r. Čeh, 88; Janez Špen-de, elektroinženir; Andrej Lampe, sodni uslužb. v pok.: Zora Pribošek r. Štefanac; Martin Poznič, pilot; Florjan Schweiger; Julijana Bahovec; Viljem Podgorelec; Zora Weiss; Andrej Voje, ing. metalurgije; Mira Murn; Leopold Medved, up. kartonažer; Rado Zadnikar, up. strojni tehnik; Eleonora Novy; Anton Baloh; Leopold Bernik, up.; Anton Janša; Matilda Vrbič r. Jager, upučit; Marija Legan r. Černač; Elizabetta Pelicon; Anica Blažič r. Oman; Marjan Maček, up.; Marija Pavlič r. Maher, 88; Maks Gregorc; Franciška Božak, čistilka; Boris Lapanje, up. pravnik; Marija Sikošek; Alojzija Svetic r. Sušnik; Marija Usnik r. Bokavšek; Edvard Dolinšek; Milan Oblak, up.; Marija Dimic r. Mihevc; Justina Miklič; Franja Serša r. Vojska; Rozalija Rotar; Ivan Breskvar, (Cibrov Zane iz Trnovega), 78; Janez Javoršček, up.; PTT; Marija Pogačar r. Slatinšek; Jožefa Jarc r. Pekolj, 84; Ana Penar r. Trdina; Helena Vovk, 70; Jože Nartnik, up. 83; Franc Pertot, up.; Antonija Pleško r. Rotar, 74; Ivanka Prohinar; Valentin Povirk, up.; Alojzij Požar, up. čevlj. mojster; Fanika Pustoslavšek r. Ljubi; Ditka Boštjančič; prof. Karel Pahor, slov. skladatelj; Marija Walda r. Kapelari; Terezija Černe r. Frank; Rika Gregorc; Ciril Stebej, 51; Valentina Tratnik; Anton Korelec, 61, up. livar; Anica Pakiz r. Goderer; Jožica Klobočar r. Jerak; Joža Skalar r. Jakše; Franc Nebec, up.; Peter Toni, up.; Marija Skušek r. Resnik; Bogomir Trepenič; Eleonora Rogel r. Kraigher; Nuška Hočever; Marija Omejc r. Kavčič; Vladimir Breznik, up.; Franc Simončič, up.; Aleksander Zupanc, koroški borec, up., 79.

Meddobje XIV/1-2

Splošno-kulturna revija Meddobje, katero izdaja v Buenos Airesu Slovenska kulturna akcija, je s pričujočim zvezkom stopila v svoj štirinajsti letnik, ki soupada tudi z dvajsetim jubilejem ustanove, kateri začetki segajo tja v leto 1954. Če upoštevamo, da je tisto leto zagledala luč kulturnega sveta tudi revija Meddobje, bi beležili v tej soupadnosti let in letnikov precejšnjo zamudo. A že dolgo tega, kar se je to soupadanje opustilo, in številke Meddobja, štiri na letnik, so zaradi težav, ki so združene z izdajanjem in tiskanjem knjig, izhajale pač po možnosti. Za vse, ki poznamo te težave je pač razveseljivo, da je prav zadnje čase revija obnovila svoje redno izhajanje, in da kvalitetno ohranja svojo višino ter predstavlja svojevrsten vrh v kulturi slovenske svobodne emigracije.

Tako imamo sedaj pred nami prvi, dvojni zvezek štirinajstega letnika. 160 strani polnih vsvrstnih kulturnih stvaritev, poezij, esejev, kritik, katerim se pridruži še osem strani posebne umetniške priloge.

Uvod v številko predstavlja v kaste-ljanščini pisana pesnitev *Franceta Papeža El Camino (Pot)*, ki je „navdihnjena po Orfejevem mitu posvečena rednim ustvarjalnim članom Slovenske kulturne akcije ob njeni dvajsetletnici“. Sledi neke vrste uvodni članek urednika Papeža ob dvajsetletnici obstoja revije. Ob tej obletnici nakaže položaj Meddobja v preteklosti in iz sedanosti naniza misli za njeno pot v bodočnost in trdi: „O Meddobju danes ne moremo reči, da je v polnosti svojih moči, lahko pa rečemo, da je v polni zavesti svojega poslanstva. Kljub letom in dogodkom ni v bistvu življenjsko okrnjeno, ampak se s svojim ustvarjalnim naporom dviga v vrh zrele dobe.“

Sledi leposlovnih del revije, v katerem moremo beležiti krepak prispevek

Pred uprizoritvijo Ivane Arške

Mladina iz San Justa je v svojem aktivnem delovanju za konec leta pripravila tudi odrska delo, in sicer dramatski oratorij Paula Claudela *Ivana Arška na grmadi*. To delo je pisatelj zamislil kot libreto za istoimensko Högnerjevo opero, ki smo jo imeli priliko videti pred leti v Colonu. Vendar je že tekst sam po sebi velika dramatska umetnina in kot zbrano oratorijsko delo kot nalašč za mladino, kot si ga je zamislil režiser Frido Beznik.

Vedeti moramo, da to ni kaka zgodovinska drama, popisovanje življenja Ivane Arške in njenih junaštev in smrti, ampak je poetično delo. Pesnik Claudel nam v njem na poetičen in simboličen način prikazuje zadnje trenutke Ivane Arške na grmadi, ko jo pride tolažiti iz nebes sv. Dominik in ji bere knjigo njegove življenja.

Tako se pred Ivaninimi očmi vrste najbolj bistveni dogodki iz njenega življenja. Vidimo sodbu v obliki farse, kjer neumne živali izrečejo že vnaprej pripravljeno sodbu.

V drugem takem satiričnem prizoru vidimo, kako vladarji v politični igri barantajo z Ivano. Spet drugje se nam prikazuje simbolično, kako je Ivana s tem, da je peljala kralja v Reims na kronanje, spet združila preje ločeni severno in južno Francijo, simbolizirani v postavah Heurtebiseja in Matere sodov.

Pelje nas v Ivanino mladost, poje kolednice in se vtaplja v naravo, saj je bila in je še vedno preprosta lorenska pastirica.

Vsi ti prizori so polni poezije, preprosti in globoki, kakor je bila Ivana Arška. Nekatere podobe so čista pesem, druge farsa in satira, pa spet groteskne in rustične, vmes pa vse polno simbolov. Iz vsega dela veje velika ljubezen do Ivane Arške in je pravzaprav ena sama pesem o njeni svetniškosti. Ne gre v širino, ampak v globino srca in dogajanja.

Veseli smo, da se je mladina iz San Justa odločila, da nam predstavi to delo, ki je sedaj prvokrat igrano med Slovenci, vstevši domovino. To je znak za našo kulturno življenje, pa tudi znak, da ima naša mladina smisel za kulturno delovanje. TDml

DRUŠTVENI OGLASNIK

Počitniška šolska kolonija bo odšla s postaje Mitre v Retiro 27. decembra zvečer. Vsi otroci naj se zberejo ob 21 uri na postaji. Prosimo vse, ki niso še poravnali drugega obroka za kolonijo, da to gotovo naredo do 23. decembra v pisarni ZS.

posnetki z uprizoritve T. S. Eliotove komedije *Koktjal* v letu 1956, v izvedbi gledališkega odseka Slovenske kulturne akcije. V drugem delu pa prinaša osem fotoreprodukcij del akad. slikarja Božidarja Ted Kramolca „Iz Skicirke Slovenija 1973“.

Ta dvojni zvezek Meddobja je izšel kot 90. publikacija SKA — uredil in zunanje jo je opremil France Papež, diagramacije pa so arh. Marjana Eiletza. Cena izvoda je 60 novih pesov.

Društvo Slovenska vas

želi svojim članom in vsem rojakom *blagoslovljene božične praznike* in *obilne sreče v novem letu 1975*

Božično darilo ???

Že je na razpolago. Nova plošča Slovenskih mladenc „Stari napevi v mladih odmevih“. Pri vseh članicah zboru in v Dušnopastirski pisarni

Cena \$ 70.—

JAVNI NOTAR

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escrito Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, ofic. 2
T. E. 35-8827

OBVESTILA

SOBOTA, 21. decembra 1974:
V Slovenski hiši v mali dvorani ob 20 odprtje Razstave slovenskega emigracijskega slikarstva.
V Slomškovem domu ob 19 občini zbor SFZ-SDO iz Ramos Mejje.

NEDELJA, 22. decembra 1974:
V Slovenski hiši ob 10.30 občina zbor SDO in SFZ.
V Našem domu v San Justu ob 20 Paul Claudelov oratorij: Ivana Arška na grmadi.

V Slovenskem domu v Carapachayu popoldne slovenski božič, ki ga organizira Zveza slovenskih mater in žena in nanj vabi vse družine z otroki.

TOREK, 24. decembra 1974:
V Slovenski hiši ob 24 slovenska polnočnica.

BOŽIČ, 25. decembra 1974:
V Slovenskem domu v San Martinu božični zajtrk s potico.

NEDELJA, 28. decembra 1974:
V Našem domu v San Justo ob 21 Silvestrovanje.

TOREK, 31. decembra 1974:
V Slomškovem domu Silvestrovanje.

Osebnosti

Krščena sta bila v San Justu Marko in Andrej Oblak, sinova Feliksa in ga. Mare roj. Drakslar. Botrovali so: gdč. Marta Drakslar in g. Tone Drakslar ter ga. Helena in g. Tone Oblak. Krstil ju je g. dr. Alojzij Starc. Srečnim staršem naše čestitke!

Novi slovenski diplomanti:
Na pravni fakulteti buenosaireske državne univerze je diplomiral in prejel naslov advokata Andrej Fink.

Na jezuitski univerzi El Salvador v Buenos Airesu je v psihopedagogiji diplomiral in prejel naslov profesorice gdč. Marija Fink.

Na medicinski fakulteti buenosaireske univerze je iz kinesiologije diplomirala gdč. Helena Homovec.

Na Visoki tehnični šoli v Zürichu je v novembru diplomiral kot inženir agronomije Radko Komotar.

Vsem novim slovenskim diplomantom naše iskrene čestitke.

Na Pristavi ob 22 silvestrovanje.

SKAD prireja Silvestrovanje v Rožmanovem zavodu v Adrogué. Pričetek ob 22.30 s sveto mašo.

BLAGOSLOVLJENE PRAZNIKE
GOSPODOVEGA ROJSTVA IN
VELIKO SREČE V NOVEM LETU
ZELI VSEM ROJAKOM

ZEDINJENA SLOVENIJA

Z željo, da bi v nas bilo več dobrote, srčne plemenitosti, strpnosti in ljubezni —
v novem letu pa nove rasti in prenovitve pri delu žena in mater!
To je voščilo za sveto-nočne dni rojakom in rojakinjam
v svetu in v domovini.

Zveza slovenskih mater in žena

SLOVENSKI DOM V SAN MARTINU

želi vsemu svojemu članstvu in vsem prijateljem doma *blagoslovljene božične praznike in srečno novo leto* ter vse vabi na *slovensko božično sveto mašo*, ki bo na praznik, 25. decembra, ob 8.30 in nato na *božični zajtrk s slovensko potico*.

Slovenski dom v Carapachayu želi vsem članom obiskovalcem ter vsem rojakom v svetu in v domovini *blagoslovljene božične praznike, ter srečno novo leto 1975*.

Obenem sporoča bližnjim rojakom, da bo v domu SLOVENSKA POLNOČNICA, pri kateri bo pel zbor Mladina, deloma pa bo ljudsko petje.

Dne 29. t. m. popoldne in zvečer bo v domu NOVOLETNA ZABAVA, pri kateri bo sodeloval Slovenski instrumentalni kvartet.

Dne 31. decembra pa bo v domu običajno SILVESTROVANJE.

Vsi prav prisrčno vabljeni!

Slovenski dom v Carapachayu

Zveza žena in mater prisrčno vabi na vsakoletno božično srečanje, kjer bomo skupno praznovali

SLOVENSKI BOŽIČ V ARGENTINI

Prireditve bo v nedeljo, 22. decembra, ob 17 popoldne v domu v Carapachayu.

Vsi rojaki in družine iskreno vabljeni!

SILVESTROVANJE NA PRISTAVI

V zabavi iz starega v novo leto

31. decembra 1974.

Sodeluje orkester

Začetek ob 22. uri

V torek, 31. decembra, ob 21. uri zvečer
na vrtu SLOMSKOVEGA DOMA veselo

SILVESTROVANJE

ob zvokih priznanega orkestra "DUC IN ALTUM"

Poskrbljeno bo za dobro postrežbo

Vsi rojaki od blizu in daleč lepo vabljeni!

SDO

SFZ

želita

SLOVENSKI MLADINI DOMA IN PO SVETU
BLAGOSLOVLJEN BOŽIČ IN MILOSTI POLNO NOVO LETO

Ta noč je polna veselja
ino trošta velikega
Marija nam rodila
Kralja nebes ino zemlje...

**Ob prazniku Gospodovega rojstva želi-
mo vsem Slovincem vso božično srečo
in veselje, v letu 1975 pa zdravja in
vsega božjega blagoslova**

Na božični dan, 25. decembra, ob 19 bo v Slomškovem domu slovesna božična
maša s petjem najlepših božičnih pesmi.

SLOMŠKOV DOM

SDO in SFZ
San Justo

PAUL CLAUDEL

Ivana Arška na grmadi

dramski oratorij

Prevedel Tine Debeljak ml.

Režiser Frido Beznik

Nastopa mladina iz San Justa

Nedelja, 22. decembra ob 20.

Vstopnice v predprodaji

Naš Dom, San Justo
Hipólito Yrigoyen 2756, San Justo

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsible: Miloš Stara
Director: Tone Miserit
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. F. 69-9503
Argentina
Uredniški odbor:
Miloš Stara, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Miserit

Corre-
Central (F
Argentina)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA/
Concesión N° 382

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 2.233.341

Naročnina Svobodne Slovenije za l. 1974
za Argentino \$ 135.— (13.500) — pri
pošiljanju po pošti \$ 140.— (14.000).
ZDA in Kanada 16 USA dol.; za Evro-
po pa 19 USA dol. za pošiljanje z avion-
sko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za
pošiljanje z navadno pošto 12 USA dol.
Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados
Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213.

PORAVNAJTE ZAOSTALO
NAROČNINO!

ENKRAT NA LETO

PROSIMO ZA SLOVENSKE MISIJONARJE!

Če priliki tradicionalne misijonske veletombole njim v pomoč, ki bo
5. januarja 1975.

KDO SE NE BI ODZVAL?!

Ti morda ne boš mogel priti... A sodeluješ lahko drugače:
POŠLJI ČEK, le en ček, ki naj bo izstavljen na ime Lenček Ladislav
(mož je namreč poklicni prosjak slovenskih misijonarjev...), naslov:
Loubet 4029, Remedios de Escalada, prov. Buenos Aires,
ali oddaj svoj dar v Slovenski dušnopastirski pisarni v Slovenski hiši.

TVOJ PRISPEVEK BO PRIDRUŽEN IZKUPIČKU TOMBOLE!

Res, če hočemo Slovinci v Argentini kolikor toliko primerno priskočiti
na pomoč 80 slovenskim misijonarjem v Aziji in Afriki, moramo
sodelovati VSI.

SODELUJ TUDI TI!

Vabi te

Slovenska misijonska zveza

SREČEN BOŽIČ

in

USPEH V NOVEM LETU 1975

želita slovenski mladini
in vsem Slovincem dobre volje

SDO in SFZ

Morón

DR. JUAN JESUS
BIASNIK

špecialist za ortopedijo
in travmatologijo

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

Zahtevajte določitev ure na
telefonu 49-5855.

Privatni telefon: 628-4188

Ordinira v torek in četrtek
od 17 do 20

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE
in SREČNO NOVO LETO 1975
želi svojim članom in prijateljem

PRISTAVA

Slovenska kulturna akcija

v soboto, 21. decembra 1974 ob 20

RAZSTAVA ZDOMSKIH LIKOVNIKOV

kot sklepni del V. umetniškega večera ob 20-letnici

Razstava bo odprta — razen na sv. večer in na božični praznik — vsak
dan do vključno 30. decembra 1974, od šestih do devetih zvečer, obe
nedelji pa od pol enajstih dopoldne do šestih zvečer.

Ramón L. Falcón 4158

Srečne božične praznike
in blagoslovljeno novo leta 1975

želi vsem rojakom

NAŠ DOM V SAN JUSTU

ter vabi na poslopitev od starega leta, ki bo v Našem domu
v soboto, 28. decembra, ob 21. uri

Sodeluje "DUC IN ALTUM"

Veliko božjega blagoslova v božičnih praznikih in mnogo uspehov
v novem letu 1975 želi vsem rojakom

SLOVENSKO KERAMIČNO PODJETJE

CACES

Pedro Molina 140 San José - Guaymallen Mendoza

Da bi novorojeno betlehemsko Dete razlilo svojo milost in
blagoslov na vse rojake

želijo

PETER BAJDA in sinovi

sodarstvo

Benavente 4367 Villa Nueva - Guaymallen Mendoza

T. E. 61627

Najlepše doživete božične praznike vošči članom, vlagateljem in
vsem rojakom

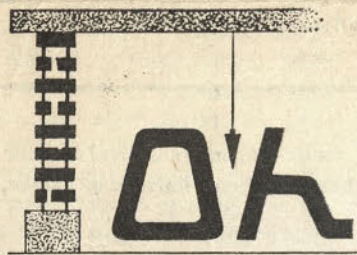
KREDITNA ZADRUGA "SLOGA" z. z. o. z.

Bartolomé Mitre 97

Ramos Mejía

T. E. 658 - 6574

Kar rabi se od temeljev do strehe
vam dobavijo po zmernih cenah

Bratje OVEN

trgovina z gradbenim materialom

Ruta 21

Km 23

Laferrere

T. E. 652 - 9455

Želeč vsem rojakom vesele praznike rojstva Gospodovega in uspehov
polno novo leto.

POČITNIŠKA KOLONIJA ZA OSNOVNOŠOLSKO
MLADENO NA KINTI SLOGA

Čas: od 13. januarja do 8. februarja 1975 od 8.30 do 13, vsak ponedeljek,
torek, sredo, četrtek in petek.

Starost: od 4 do 12 leta.

Prispevek: za enega otroka \$ 160.—
za dva otroka iz iste družine \$ 310.—
za tri otroke iz iste družine \$ 430.—
za štiri otroke iz iste družine \$ 540.—

Vpisovanje: Vsak dan razen sobote in nedelje na tel. 628-7752 od 8—10.
Posebna skupina diplomiranih vrtnaric za najmlajše.
Prevoz je preskrbljen za San Justo, Ramo Mejía, Haedo, Morón z istim
omnibusom kot lansko leto. Cena za prevoz še ni določena.

Zaključek vpisovanja 9. januarja 1975.

ZEDINJENA SLOVENIJA

Vodstvo vaditeljskih tečajev

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra MunicipalidadAVDA. PAVON/H. YRIGOEYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

Blagoslovljen Božič in uspehov polno novo leto
želi vsem rojakom in se jim priporoča

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE
ZAMORA

VAŽNO! ZELO VAŽNO OBVESTILO!

Od 1. januarja 1975 naprej bodo uradne ure v pisarni

KREDITNE ZADRUGE „S. L. O. G. A.“ z. z. o. z.

Bm. Mitre 97 — Ramos Mejía — 658 - 6574

OB PONEDELJKIH, SREDAH IN PETKIH od 15 do 19

VAŽNO! ZELO VAŽNO! POVEJTE TO ŠE DRUGIM!